

Publicerad 2010-07-03 06:32 av Jazz Baronen

nu, då och du drömde när jag levde ett liv utan sympati

Prolog

Jag dansar i lågorna av mitt liv

som om jag var elden
i linköping 1996

sönderrivna böcker

under mina fötter och

vi skrattar åt hur väl

vår historia brinner

~9~

alla drömde om att bli kända

jag önskade att jag var osynlig

på avstånd känns det lättare

att urskilja vem som grät

när pojken med läderjackan

tryckte ner töntens ansikte i gruset

~13~

Jag cyklade alltid ensam hem

krossat porslin och läxor vid matbordet och

väntade på morgondagens knytnävar och hårda ord

sover med lampan tänd inatt

~17~

sommarnätterna var lika varma

som dina läppar

mitt första minne

min första "du"

Jag längtar inte längre

jag längtar tillbaka

~7~

pojken med guldlockar och

fickorna fulla med grus

barfota genom trädgården

och det fanns ingen morgondag

vi var odödliga, oövervinnerliga

"min pappa är bättre än din"

tills han packade bilen och sålde huset

~19~

vi dansade på taken

staden var under våra fötter

och världen älskade oss

som vi älskade varandra

du sa

"vi kommer alltid finnas här för varandra"

innan du vände mig ryggen och försvann

~27~

Vi springer ikapp

under trasiga himlar

marken går i bitar med varje steg

någonting har lossnat

allt har ett annat ljus nu

världen snurrar snabbare än du

och jag kan inte stanna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jazz Baronen med Poeter.se id #8911 innehar upphovsrätten